

Wykaz prac szczególnie niebezpiecznych występujących na stanowiskach pracy

Przez prace szczególnie niebezpieczne rozumie się prace wymienione w rozdziale 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U z 2003 r. Nr 169,poz.1650 ze zm.) oraz prace określone jako szczególnie niebezpieczne w innych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy lub w instrukcjach eksploatacji urządzeń i instalacji, a także inne prace o zwiększonym zagrożeniu lub wykonywane w utrudnionych warunkach, uznane przez Rektora PUM w Szczecinie jako szczególnie niebezpieczne.

Do wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych zezwalam kierować tylko pracowników spełniających następujące wymagania:

- 1) bez przeciwwskazań lekarskich do zatrudnienia przy tych pracach,
- 2) pełnoletnich,
- 3) dodatkowo przeszkolonych w zakresie bezpieczeństwa przy tych pracach,
- 4) posiadających dodatkowe uprawnienia wymagane przy niektórych rodzajach prac szczególnie niebezpiecznych (obsługa urządzeń elektrycznych i energetycznych, prace w stolarni, obsługa środków transportu, podnośnika hydraulicznego, aparatów RTG, windy towarowej itd.)

Jednocześnie polecam zapewnić:

- 1) bezpośredni nadzór nad tymi pracami wyznaczonych w tym celu osób,
- 2) odpowiednie środki zabezpieczające,
- 3) instruktaż pracowników obejmujący w szczególności:
 - a) imienny podział pracy
 - b) kolejność wykonywania zadań
 - c) wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy poszczególnych czynnościach

Wykaz prac szczególnie niebezpiecznych występujących w Pomorskim Uniwersytecie Medycznym w Szczecinie:

- 1) prace na wysokości.
- 2) prace przy użyciu materiałów i urządzeń niebezpiecznych.
- 3) prace przy użyciu maszyn niebezpiecznych

Prace na wysokości

Pracą na wysokości w rozumieniu rozporządzenia jest praca wykonywana na powierzchni znajdującej się na wysokości co najmniej 1,0 m nad poziomem podłogi lub ziemi.

Do pracy na wysokości nie zalicza się pracy na powierzchni, niezależnie od wysokości, na jakiej się znajduje, jeżeli powierzchnia ta:

- 1) osłonięta jest ze wszystkich stron do wysokości co najmniej 1,5 m pełnymi ścianami lub ścianami z oknami oszklonymi;
- 2) wyposażona jest w inne stałe konstrukcje lub urządzenia chroniące pracownika przed upadkiem z wysokości.

Na powierzchniach wzniesionych na wysokość powyżej 1,0 m nad poziomem podłogi lub ziemi, na których w związku z wykonywaną pracą mogą przebywać pracownicy, lub służących jako przejścia, powinny być zainstalowane balustrady składające się z poręczy ochronnych umieszczonych na wysokości co najmniej 1,1 m i krawężników o wysokości co

najmniej 0,15 m. Pomiedzy poręczą i krawężnikiem powinna być umieszczona w połowie wysokości poprzeczka lub przestrzeń ta powinna być wypełniona w sposób uniemożliwiający wypadnięcie osób.

- 1) Jeżeli ze względu na rodzaj i warunki wykonywania prac na wysokości zastosowanie balustrad, o których mowa w ust.2 jest niemożliwe, należy stosować inne skuteczne środki ochrony pracowników przed upadkiem z wysokości, odpowiednie do rodzaju i warunków wykonywania pracy
- 2) Wymagania określone w ust. 2 nie dotyczą ramp przeładunkowych.
- 3) Prace na wysokości powinny być organizowane i wykonywane w sposób niezmuszający pracownika do wychylania się poza poręcz balustrady lub obrys urządzenia, na którym stoi.
- 4) Przy pracach na: drabinach, klamrach, rusztowaniach i innych podwyższeniach nieprzeznaczonych na pobyt ludzi, na wysokości do 2 m nad poziomem podłogi lub ziemi niewymagających od pracownika wychylania się poza obrys urządzenia, na którym stoi, albo przyjmowania innej wymuszonej pozycji ciała grożącej upadkiem z wysokości, należy zapewnić, aby:
 - a) drabiny, klamry, rusztowania, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed nieprzewidywaną zmianą położenia oraz posiadały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie;
 - b) pomost roboczy spełniał następujące wymagania:
 - powierzchnia pomostu powinna być wystarczająca dla pracowników, narzędzi i niezbędnych materiałów,
 - podłoga powinna być pozioma i równa, trwale umocowana do elementów konstrukcyjnych pomostu,
 - w widocznym miejscu pomostu powinny być umieszczone czytelne informacje o wielkości dopuszczalnego obciążenia.
- 5) Przy pracach wykonywanych na rusztowaniach na wysokości powyżej 2 m od otaczającego poziomu podłogi lub terenu zewnętrznego oraz na podestach ruchomych wiszących należy w szczególności:
 - a) zapewnić bezpieczeństwo przy komunikacji pionowej i dojścia do stanowiska pracy;
 - b) zapewnić stabilność rusztowań i odpowiednią ich wytrzymałość na przewidywane obciążenia;
 - c) przed rozpoczęciem użytkowania rusztowania należy dokonać odbioru technicznego w trybie określonym w odrębnych przepisach.
 - d) rusztowania i podesty ruchome wiszące powinny spełniać wymagania określone odpowiednio w odrębnych przepisach oraz w Polskich Normach.

Prace przy użyciu materiałów i urządzeń niebezpiecznych

Materiałami niebezpiecznymi w rozumieniu rozporządzenia są w szczególności substancje i mieszaniny chemiczne sklasyfikowane jako niebezpieczne, zgodnie z przepisami o substancjach i mieszaninach chemicznych, oraz materiały zawierające szkodliwe czynniki biologiczne zakwalifikowane do 3 lub 4 grupy zagrożenia zgodnie z przepisami w sprawie szkodliwych czynników biologicznych dla zdrowia w środowisku pracy oraz ochrony zdrowia pracowników zawodowo narażonych na te czynniki.

Definicja substancji i mieszanin chemicznych wg Ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach z dnia 25.02.2011r.

Klasyfikacja– wg Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji chemicznych i ich mieszanin z dnia 10.08.2012

Oznakowanie mieszanin wg. Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i mieszanin niebezpiecznych oraz niektórych mieszanin z dnia 20.04.2012.

Od 1 grudnia 2010 roku substancje chemiczne są klasyfikowane i pakowane według zasad CLP ale mieszaniny dopiero od 01.06.2015r (wg CLP)

CLP ustanawia wykaz substancji wraz ze zharmonizowaną na poziomie wspólnoty klasyfikacją i oznakowaniem.

Zwroty R ryzyka = Zwroty H zagrożenia

Zwroty S wskazujące środki ostrożności= zwroty P

Zwroty P są podzielone na grupy: ogólne, zapobiegania, reagowanie, przechowywania, usuwanie

Hasło ostrzegawcze: uwaga lub niebezpieczeństwo

Substancje i mieszaniny są niebezpieczne, kiedy zaklasyfikowano je do co najmniej jednej z poniższych kategorii:

- 1) Wybuchowe
- 2) Utleniające – ich reakcje z innymi substancjami są wysoce egzotermiczne
- 3) Skrajnie łatwopalne – ciecze, o wyjątkowo niskiej temperaturze wrzenia (<35°) i zapłonu (0°), gazy, które w kontakcie z powietrzem palą się w normalnych warunkach
- 4) Wysoce łatwopalne – w kontakcie z powietrzem mogą się nagrzewać i zapalić bez dostarczania energii, o bardzo niskiej temperaturze zapłonu(<21°), w kontakcie z wodą wydzielają łatwopalne gazy
- 5) Łatwopalne – ciecze, które mają niską temperaturę zapłonu (21-55°)
- 6) Bardzo toksyczne – połknięcie, wchłonięcie drogą oddechową, kontakt ze skórą bardzo małych ilości może powodować zgon lub ostre, przewlekłe niekorzystne skutki zdrowotne
- 7) Toksyczne – małe ilości
- 8) Szkodliwe
- 9) Żrące – w kontakcie z tkankami mogą powodować ich zniszczenie
- 10) Drażniące – krótkotrwałe, długotrwałe lub powtarzający się kontakt ze skórą lub błoną śluzową może powodować ich stany zapalne
- 11) Uczulające – wchłonięcie przez wdychanie lub kontakt ze skórą może powodować stan nadwrażliwości i niekorzystny wpływ na zdrowie
- 12) Rakotwórcze – mogą powodować raka lub przyczynić się do wzrostu częstości jego występowania
- 13) Mutagenne – mogą być przyczyną wad genetycznych lub wzrostu częstości ich występowania
- 14) Działające szkodliwie na rozrodczość – mogą powodować szkodliwe skutki u potomstwa lub uszkadzać funkcje rozrodcze
- 15) Niebezpieczne dla środowiska – mogą natychmiast lub z opóźnieniem powodować zagrożenie dla co najmniej jednego składnika środowiska

Opakowania substancji niebezpiecznych i mieszanin niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu muszą być odpowiednio oznakowane w celu zapewnienia jak najwyższej ochrony zdrowia ludzi i środowiska naturalnego.

Kierownik komórki organizacyjnej jest obowiązany informować pracowników o właściwościach fizycznych, chemicznych i biologicznych stosowanych w zakładzie (jednostce organizacyjnej) materiałów, półfabrykatów i wyrobów gotowych oraz o ryzyku dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników związanym z ich stosowaniem, a także o sposobach bezpiecznego ich stosowania oraz postępowania z nimi w sytuacjach awaryjnych.

Materiały o nieznanymi właściwościach, do czasu ich zbadania, mogą być stosowane tylko w warunkach laboratoryjnych, do celów badawczych i doświadczalnych, przy zastosowaniu wzmoczonych środków ostrożności.

Materiały niebezpieczne należy przechowywać w miejscach i opakowaniach przeznaczonych do tego celu i odpowiednio oznakowanych.

Pomieszczenia, aparatura, środki transportu, zbiorniki i opakowania, w których są stosowane, przemieszczane lub przechowywane materiały niebezpieczne powinny być odpowiednie do właściwości tych materiałów.

W czasie transportu, składowania i stosowania materiałów niebezpiecznych należy stosować odpowiednie środki ochrony zbiorowej i indywidualnej - chroniące pracowników przed szkodliwym lub niebezpiecznym działaniem tych materiałów (są wskazane w kartach charakterystyki).

Zbiorniki, naczynia i inne opakowania służące do przechowywania niebezpiecznych powinny być:

- 1) oznakowane w sposób określony w odrębnych przepisach;
- 2) wykonane z materiału niepowodującego niebezpiecznych reakcji chemicznych z ich zawartością i nieulegającego uszkodzeniu w wyniku działania znajdującego się w nich materiału niebezpiecznego;
- 3) wytrzymałe i zabezpieczone przed uszkodzeniem z zewnątrz odpowiednio do warunków ich stosowania;
- 4) odpowiednio szczelne i zabezpieczone przed wydostawaniem się z nich niebezpiecznej zawartości lub dostaniem się do ich wnętrza innych substancji, które w kontakcie z ich zawartością mogą stworzyć stan zagrożenia;
- 5) wypełnione w sposób zapewniający wolną przestrzeń odpowiednio do możliwości termicznego rozszerzania się cieczy w warunkach przechowywania, transportu i stosowania.
- 6) opróżnione pojemniki po materiałach niebezpiecznych przeznaczone do wielokrotnego użycia powinny spełniać wymagania określone – jak wyżej
- 7) przechowywanie materiałów niebezpiecznych w pojemnikach i opakowaniach służących do środków spożywczych jest niedopuszczalne
- 8) pakowanie, składowanie, załadunek i transport materiałów niebezpiecznych z innymi materiałami stwarzającymi dodatkowe zagrożenie na skutek wzajemnego oddziaływania tych materiałów w przypadku uszkodzenia opakowania jest niedopuszczalne.
- 9) w magazynach powinny być wywieszane instrukcje określające sposób składowania, pakowania, załadunku i transportu materiałów niebezpiecznych; z treścią instrukcji zapoznać pracowników zatrudnionych przy tych pracach.
- 10) pomieszczenia przeznaczone do składowania lub stosowania materiałów niebezpiecznych pod względem pożarowym lub wybuchowym oraz pomieszczenia, w których istnieje niebezpieczeństwo wydzielania się substancji sklasyfikowanych jako

niebezpieczne, wyposażać w: urządzenia zapewniające sygnalizację o zagrożeniach oraz w odpowiedni sprzęt i środki gaśnicze, środki neutralizujące, apteczki oraz odpowiednie środki ochrony zbiorowej i indywidualnej, stosownie do występujących zagrożeń.

- 11) pracownicy zatrudnieni w pomieszczeniach – jak wyżej, powinni mieć zapewniony stały dostęp do środków łączności na wypadek awarii, wybuchu lub pożaru.

Magazyn powinien być wyposażony w wentylację mechaniczną, którą należy włączyć przed rozpoczęciem pracy, na co najmniej pięć minut przed wejściem do magazynu. Wyłączniki wentylacji mechanicznej powinny być zainstalowane na zewnątrz magazynu, obok drzwi wejściowych. Wejście do magazynu materiałów niebezpiecznych jest dozwolone tylko w dwie osoby celem asekuracji.

W pomieszczeniach, w których w wyniku awarii mogą wydzielać się substancje toksyczne lub bardzo toksyczne albo substancje stwarzające zagrożenie wybuchem, pracodawca zapewnia awaryjną wentylację wyciągową uruchamianą od wewnątrz i z zewnątrz pomieszczeń - zapewniającą wymianę powietrza dostosowaną do przeznaczenia pomieszczeń zgodnie z odrębnymi przepisami i Polskimi Normami.

Sposób składowania i stosowania materiałów niebezpiecznych powinien zapewniać:

- 1) zachowanie temperatur, wilgotności i ochronę przed nasłonecznieniem stosownie do rodzaju materiałów niebezpiecznych i ich właściwości;
- 2) przestrzeganie ograniczeń dotyczących wspólnego składowania i stosowania materiałów;
- 3) ograniczenie ilości jednocześnie składowanych materiałów do ilości dopuszczalnej dla danego materiału i danego pomieszczenia;
- 4) przestrzeganie zasad rotacji z zachowaniem dopuszczalnego czasu składowania poszczególnych materiałów;
- 5) zachowanie dodatkowych wymagań specyficznych dla składowania materiałów i ich stosowania;
- 6) rozmieszczenie materiałów w sposób umożliwiający prowadzenie kontroli składowania i składowanych materiałów.

Szczegółowe warunki składowania i stosowania materiałów niebezpiecznych oraz zasady postępowania w warunkach awaryjnych powinny być określone w instrukcjach wewnętrznych.

Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien odbywać się w miejscu do tego przystosowanym, przy wykorzystaniu odpowiednich do tego celu urządzeń oraz środków ochrony zbiorowej i indywidualnej chroniących przed zagrożeniami i skutkami zagrożeń, szczególnie pochodzących od elektryczności statycznej oraz występujących przy przelewaniu cieczy.

W miejscu przeładunku materiałów niebezpiecznych nie mogą przebywać osoby niezatrudnione przy tych pracach.

Jeżeli procesy pracy powodują występowanie czynników rakotwórczych, biologicznych o działaniu zakaźnym i innych stwarzających niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia pracowników – należy podjąć przedsięwzięcia w kierunku zastąpienia tych procesów innymi, w których czynniki te nie występują.

Jeżeli przedsięwzięcia, o których mowa powyżej nie są technicznie możliwe, kierownik komórki organizacyjnej jest obowiązany w szczególności:

- 1) ograniczyć do minimum liczbę pracowników narażonych na działanie czynników szkodliwych lub niebezpiecznych,
- 2) ograniczyć do minimum występowanie tych czynników w środowisku pracy;
- 3) zapewnić stosowanie środków ochrony zbiorowej, a gdy narażenie nie może być zlikwidowane w inny sposób - środków ochrony indywidualnej;
- 4) zapewnić stosowanie przez pracowników wymagań higieny, a w szczególności niedopuszczanie do spożywania posiłków, picia i palenia tytoniu w miejscach pracy;
- 5) określić w instrukcjach wewnętrznych odpowiednie zasady postępowania w razie powstania nieprzewidzianych sytuacji powodujących poważne zagrożenia dla pracowników;
- 6) zapewnić oznaczenie miejsc stwarzających ryzyko dla zdrowia pracowników związane z występowaniem czynników rakotwórczych, poprzez umieszczenie w miejscach narażenia pracowników na te czynniki odpowiednich napisów i znaków ostrzegawczych;

Kierownik komórki organizacyjnej jest obowiązany poinformować pracowników o możliwości powstania nieprzewidzianych sytuacji, podczas których mogłyby wystąpić poważne zagrożenia dla zdrowia lub życia, związane z występowaniem czynników niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia,

W razie powstania zagrożeń, o których mowa powyżej, do czasu usunięcia tych zagrożeń należy:

- 1) dopuścić do pracy w warunkach zagrożeń jedynie pracowników niezbędnych do usunięcia awarii, zapewniając im odpowiednie do tych prac środki ochrony indywidualnej oraz ograniczając do minimum czas przebywania w tych warunkach;
- 2) pracownikom niezatrudnionym przy pracach, o których mowa w pkt 10, zakazać wstępu do zagrożonych miejsc.

Jeżeli podczas procesów pracy występuje niebezpieczeństwo obłania pracowników środkami żrącymi lub zapalenia odzieży na pracowniku - nie dalej niż 20 m w linii poziomej od stanowisk, na których wykonywane są te procesy, powinny być zainstalowane natryski ratunkowe (prysznice bezpieczeństwa) do obmycia całego ciała oraz oddzielne natryski (oczomyjki) do przemywania oczu. Natryski, o których mowa w pkt.12 powinny, w razie potrzeby, umożliwiać ich natychmiastowe uruchomienie samoczynne lub w inny sposób - z uwzględnieniem ograniczonej sprawności osób z nich korzystających. Natryski powinny być zasilane wodą nieogrzewaną i działać niezawodnie bez względu na warunki atmosferyczne.

Przy wyjściu z pomieszczenia, w którym odbywa się praca przy użyciu materiałów zakaźnych lub toksycznych powinna znajdować się co najmniej jedna umywalka z doprowadzoną do niej ciepłą wodą - na każdych dwudziestu pracowników jednocześnie zatrudnionych, lecz nie mniej niż jedna umywalka przy mniejszej liczbie zatrudnionych.

Szczegółowe warunki przechowywania, transportu i stosowania materiałów niebezpiecznych określają odrębne przepisy.

Prace przy użyciu maszyn niebezpiecznych

Urządzenia niebezpieczne stosowane w diagnostyce i terapii ze szczególnym uwzględnieniem aparatów rentgenowskich;

Wymagania ogólne dotyczące aparatów rentgenowskich

- 1) diagnostyczny aparat rentgenowski:
 - a) aparat powinien być tak zainstalowany, aby przy rutynowych badaniach odległość źródła promieniowania (ogniska lampy) od najbliższej ściany wynosiła co najmniej 1,5 m oraz aby oś wiązki promieniowania pierwotnego była oddalona od najbliższej ściany co najmniej 1,5 m, a wiązka nie była kierowana w stronę nastawni i drzwi.
- 2) terapeutyczny aparat rentgenowski:
 - a) aparat powinien być zainstalowany w taki sposób, aby do chorego był zapewniony dostęp co najmniej z trzech stron,
 - b) gabinety rentgenowskie z aparatami wykorzystywanymi do celów terapeutycznych i do badań strukturalnych powinny być wyposażone w ostrzegawczą sygnalizację świetlną umieszczoną przy drzwiach gabinetu, wskazującą włączanie wysokiego napięcia na lampę rentgenowską.
- 3) aparaty mammograficzne, dentystyczne - jezdne i przewoźne:
 - a) długość ruchomego przewodu z przyciskiem do zdalnego wyzwalania ekspozycji powinna wynosić co najmniej 3 m.

Podstawowe zasady bezpiecznej pracy przy aparatach rentgenowskich:

Powierzchnie pomieszczeń, w których ustawione są aparaty rentgenowskie powinny odpowiadać wymaganiom przepisów, tj.:

- 1) ściany, stropy, drzwi pomieszczeń muszą być skutecznie zabezpieczone przed przenikaniem promieniowania,
- 2) w pracowni rtg nie mogą być jednocześnie czynne dwa niezależne od siebie aparaty rentgenowskie,
- 3) do pracowni radiologicznej nie należy wstawiać dodatkowego sprzętu i mebli, poza standardowym wyposażeniem związanym z pracą aparatu rtg,
- 4) w pomieszczeniu aparatu rtg wolno przebywać wyłącznie osobom związanym z obsługą i pacjentem,
- 5) dla każdego chronionego pomieszczenia powinny być zastosowane osłony stałe zgodnie z określeniem i wyliczeniem jakości i grubości osłony w zależności od źródła promieniowania,
- 6) osłony ruchome (parawany ochronne, katedry ochronne) powinny stanowić podstawowe wyposażenie pracowni rtg,
- 7) osłony osobiste, jak fartuchy i rękawice z gumy ołowiowej (atestowane), powinny być stosowane przy obsłudze diagnostycznych aparatów rentgenowskich poniżej 125 kV,
- 8) w przypadkach szczególnych, np. wlewy do jelita grubego, gdy nie można opuścić pomieszczenia, ważne jest zachowanie jak największej odległości od źródła promieniowania,
- 9) szczególnie wysokie narażenie osób podtrzymujących dzieci do zdjęć wyklucza wykonywanie tych prac przez technika radiologa rtg; osoba wykonująca te prace musi być bezwzględnie ubrana w fartuch i rękawice ochronne; zaleca się stosowanie dla dzieci bobiksów, tj. pojemników pozwalających na oddalenie się obsługującego od źródeł promieniowania,
- 10) osobą decydującą o sposobach stosowanych zabezpieczeń przed promieniowaniem rtg jest inspektor ochrony radiologicznej, posiadający przeszkolenie specjalistyczne z dziedziny ochrony radiologicznej,
- 11) w pracowni radiologicznej należy bezwzględnie stosować się do regulaminu bezpiecznej pracy wywieszonego do wiadomości pracowników,

- 12) dokumentację dotyczącą instrukcji obsługi aparatów, dokumentację dotyczącą osłon raz dokumentację dotyczącą dawek promieniowania należy przechowywać w pracowni radiologicznej,
- 13) prowadzenie kontroli dawek indywidualnych jest obligatoryjne i wymaga przestrzegania przez stosującego kasetę określonych zasad zawartych w instrukcji stosowania kaset, np. noszenie kasety w jednym określonym miejscu, nie na kończynach, pod fartuchem z gumy ołowiowej (jeśli taki jest stosowany), chronienie kasety przed działaniem chemikaliów i podwyższonej temperatury; w przypadku zatrudniania w więcej niż jednej pracowni rtg, w każdej z nich stosuje się inną kasetę,
- 14) wyniki pomiarów dozymetrycznych powinny znajdować się w pracowni i być udostępniane do wiadomości pracowników i inspektora ochrony radiologicznej,
- 15) do prac narażających na działanie promieniowania jonizującego nie wolno dopuścić osób narażonych na działanie cytotatyków; nie wolno również dopuścić kobiet w ciąży.

Podstawowe zasady bezpiecznej pracy technika radiologa;

- 1) wykonywanie pracy w sposób izolujący od promieniowania jonizującego,
- 2) poddawanie się badaniom lekarskim w wyznaczonych terminach,
- 3) włączanie wentylacji przed wykonaniem zabiegu,
- 4) przerwanie prac w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości działania aparatury,
- 5) zachowanie jak największej odległości od źródła promieniowania (moc dawki maleje z kwadratem odległości),
- 6) zlokalizowanie nastawni poza pomieszczeniem rtg,
- 7) kontrola dawek indywidualnych promieniowania jonizującego,
- 8) stosowanie przez personel środków ochrony indywidualnej,
- 9) oznakowanie opakowań środków chemicznych,
- 10) wymagana rotacja pracowników.

Szczegółowe warunki pracy, przechowywania, transportu i składowania odpadów radioaktywnych określają przepisy Prawa Atomowego z 2001r Dz. U. Nr 3 poz. 18 r. oraz rozporządzeń RM i MZ i Opieki Społecznej a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz.U.2011.NR 51,poz.265)
- 2) rozporządzenie Min. Zdrowia z dn.21.08.2006 r. – szczegółowe warunki bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz.U.2006.180,poz.1325).

Przez maszyny szczególnie niebezpieczne, które mogą być użytkowane w PUM w Szczecinie rozumie się maszyny, o których mowa w załączniku nr IV do dyrektywy 2006/42/WE, a w szczególności:

- 1) pilarki tarczowe do obróbki drewna i podobnych materiałów,
- 2) strugarki-wyrówniarki do obróbki drewna z ręcznym posuwem,
- 3) strugarki-grubiarki do obróbki drewna z wbudowanym mechanizmem posuwowym oraz ręcznym podawaniem lub odbieraniem,
- 4) pilarki taśmowe, z ręcznym podawaniem lub odbieraniem, do obróbki drewna i podobnych materiałów,
- 5) ręczne piły łańcuchowe do obróbki drewna,
- 6) odłączalne wały odbioru mocy z przegubami uniwersalnymi i ich osłony,

**Załącznik nr 2
do Regulaminu pracy**

Zasady bezpieczeństwa prac pożarowo niebezpiecznych i zezwolenie na prowadzenie w/w prac zostały określone w Zarządzeniu Nr 30/2014 Rektora PUM w Szczecinie z dnia 28.03.2014r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu ochrony przeciw pożarowej PUM w Szczecinie”